

Ö-POSTEN

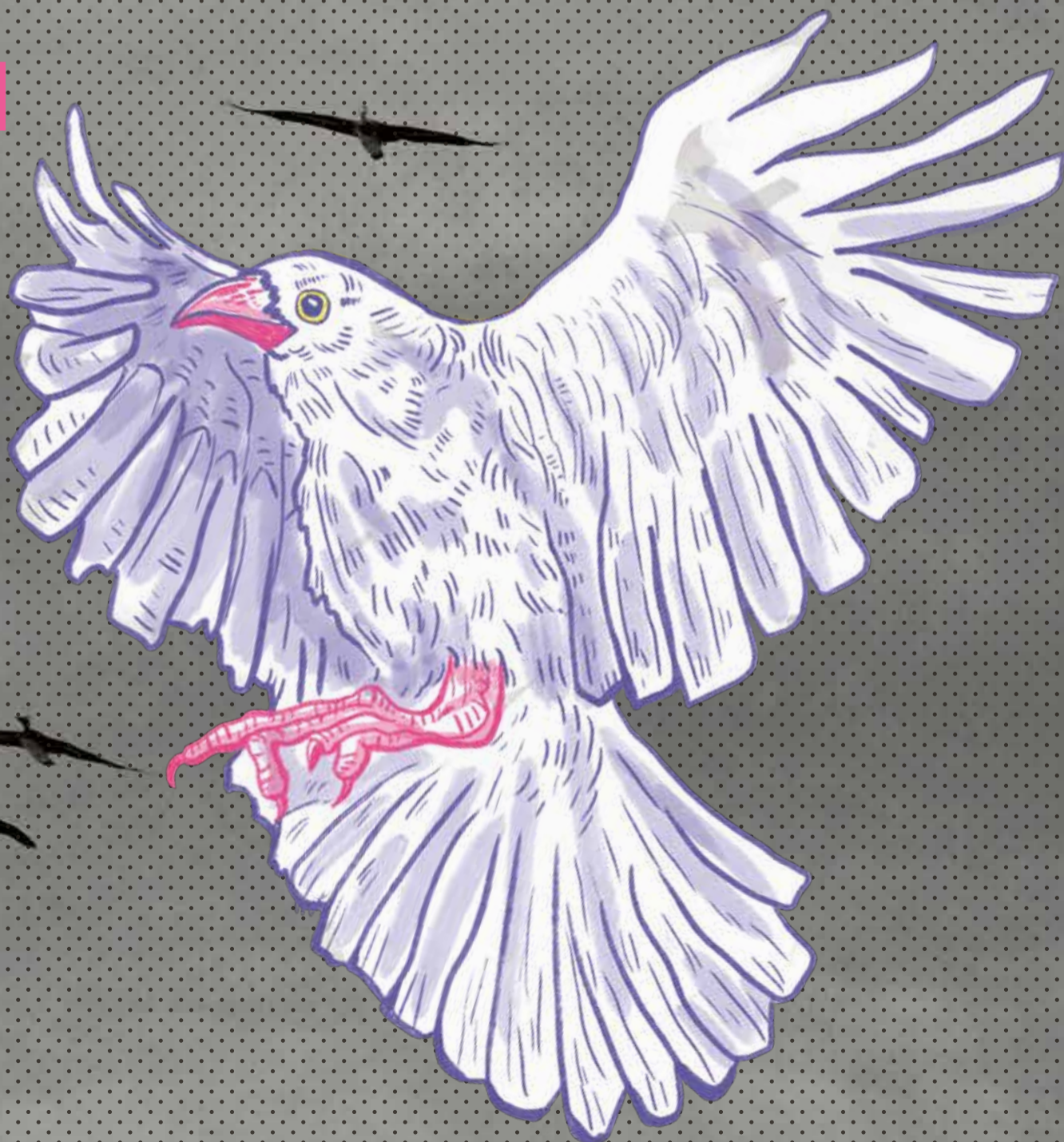
TIDNINGEN PÅ RINGÖN

Nº12
2019

**ÄNTLIGEN! FÖRSTA
KVÄLLSRESTAURANGEN
ÄR HÄR**

NU PYNTAR VI ÖN

**MUSIK I
VÄRLDSKLASS
PÅ RINGÖN**

Nu pyntar vi!

Vi upptäckte nyss att det blommar på Kalkbruksgatan. Blommor i krukor på gatan, gröna växter hängande från små kroker på fasaderna, ett litet bord och en blomsterlåda. Vackert! Vi får lust att stanna på en kaffe vid varje dörr.

Därför, och med inspiration från folket på Kalkbruksgatan, startar vi härmed *The power of pynta!* Ringöns stora höstutmaning. Flytta ut lite grejer på gatorna, sätt lampor i träden, lägg mattor på trottoarerna, släpp ut ljudet från väggarna. Låt oss hjälpa varandra att klara av vintermörkret och rusket.

Vi räknar med att ni är med. I mars korar vi vinnaren. Kalkbruksgatan får vara jury.

Och på tal om pynt. Lite längre in i tidningen har vi samlat ihop några bilder från Ö-festen. Vilken fest det blev! Solen sken över oss, musiken och maten var underbar, ännu fler gator öppnades upp och bilarna var vackra och lät som de skulle. Vi var många företag och verksamheter från Ringön som fixade och donade och flyttade ut grejer på gatorna. Dessutom verkar det ha varit runt 20 000 människor som tittade förbi. Var ska detta sluta kan man undra?!

Säkert är i alla fall att butiken Made in Ringön snart öppnar på Ringögatan 13. En bra plattform för alla som tillverkar grejer på ön och vill sälja sina produkter lokalt. Stanna till hos Mikael och kolla vad som händer.

Ytterligare en storslagen premiär är öppningen av Vegabryggeriets restaurang. Första kvällsrestaurangen på ön! Vi är oerhört glada, stolta och lyfter på hatten. Underbart att vi äntligen får ett ställe där vi kan ses efter jobbet.

Något mindre kul är att Filip lämnar Saltet. Han har funnits med sen starten och arbetat med det vi jobbar med i vår lilla grupp: Få Ringön att leva fler timmar på dygnet, motverka en utflyttning och heja på en inflyttning. Som tur är stannar han på ön även om han ska pyssla med annat. Hejdå Filip, vi släpper dej aldrig.

Vi ses därute på (de pyntade!) gatorna.

Red Top och Matilda
— Saltet

Utgåva: #12 3/2019
Årgång: 4
Redaktionell produktion: OTW
Redaktörer: Saltet & Johanna Lagerfors
Form: Amanda Kallin
Illustration: Marion Igorra
Tryck: Exakta print
Ansvarig utgivare: Patrik Andersson, Business Region Göteborg AB
Ägare: Business Region Göteborg AB

Omslaget

Omslaget är ritat av illustratören Marion Igorra. "Med hösten kommer de kalla kvällarna, då man ibland avundas en flock fåglar som styr mot varmare breddgrader."

Om Saltet

Saltet på Ringön sitter i det gamla saltlagret längst ner på Stälverksgatan och jobbar med Ringöns utveckling. Självständigt men med stöd av kommunen, Business Region Göteborg är huvudman och Saltet är en del av Göteborgs 400-årsjubileum 2021.

Besöksadress: Stälverksgatan 2, Ringön
Kontakt: info@saltet.org
saltet.org

SERVA CYKELN!

Till alla cyklisters stora glädje finns det nu en riktig cykelbutik på Ringön. Det är företaget Cykelkraft som öppnat en fullservicebutik. Förutom att du kan köpa en ny cykel har de en verkstad där de kan serva din höj. Behöver du pumpa däcken är det bara att rulla in så hjälper personalen dig.

Öppet vardagar 10-18, lördagar 10-16 och söndagar 11-16. **Kolgruvegatan 10.**

Ringöns Bilelektriska flyttar

Efter 44 år på samma adress flyttar Ringöns Bilelektriska till en annan adress på ön.

Galvaniseringsgatan 6 blir det nya hemma från och med den 1 december. Den nya lokalen är bättre anpassad till verksamheten som är reparation och försäljning av startmotorer och generatorer för alla områden. Och givetvis bilreparation. På den gamla adressen blir det en ny verkstad. Lycka till hälsar vi på Ö-Posten! Vi kommer och hälsar på.

En ny tunnel under älven

Vi som arbetar på Ringön har sedan länge varit medvetna om bygget av den nya Marieholmsförbindelsen. Inte minst har det påverkat trafiken på ön i några år. Men nu börjar det faktiskt närma sig ett slut. Det är en fröjd att köra bil på Salsmästaregatan och till nästa höst ska alltså den nya tunneln öppna för trafik. Samtidigt rullar bygget av nya Hisingsbron på i ett bra tempo och likadant med den nya spårvagnsdepån på Ringön. Kanske kan vi snart se ljuset i tunneln/tunnlarna.

Foto : Henrik Franklin

Kiosken – it's a must!

Kiosken med de temperamentsfulla öppettiderna på Järnmalmsgatan släpper sin egen must lagom till jul: Kioskmust! Roligt. Men innan dess väntar några fullspäckade månader. Två utställningar som båda är en del av Göteborgsbiennalen (GIBCA Extended) ska ha vernissage.

Först ut är Henrik Franklin som ställer ut verket *Kioskägarens ägodelar* där Franklin låter en fiktiv kioskägare använda Kiosken till ett annat slags saluförande än vad som är brukligt. Här saluförs inte längre läsk eller tvättmedel utan butiksägarens egna personliga funderingar över tillvaron. Ägaren förbli osynlig men är samtidigt blottad i sin vilja att kommunicera med de förbipasserande.

Och i den främre delen av butiken säljer Sara Bech-Hanssen en produkt som utlovat lyckat. Verket har sin grund i ett projekt om ängest och vardag. Om hur vägen av livsstilsråd och produkter ska få oss att må bättre. Ironin och allvaret i det.

Kioskens egna bidrag till biennalen är en kärleksförklaring till vännerna på Ringön. Små verk i form av homager till företag som har hjälpt dem att komma igång. Dalfrids Kärnvirke, Claessons Trätjärna, Lundby Plåt, Allt i skyltar, a-gravyr AB bland andra.

Kioskens öppettider och datum för utställningarna hittar ni bäst på @kioskenkiosken

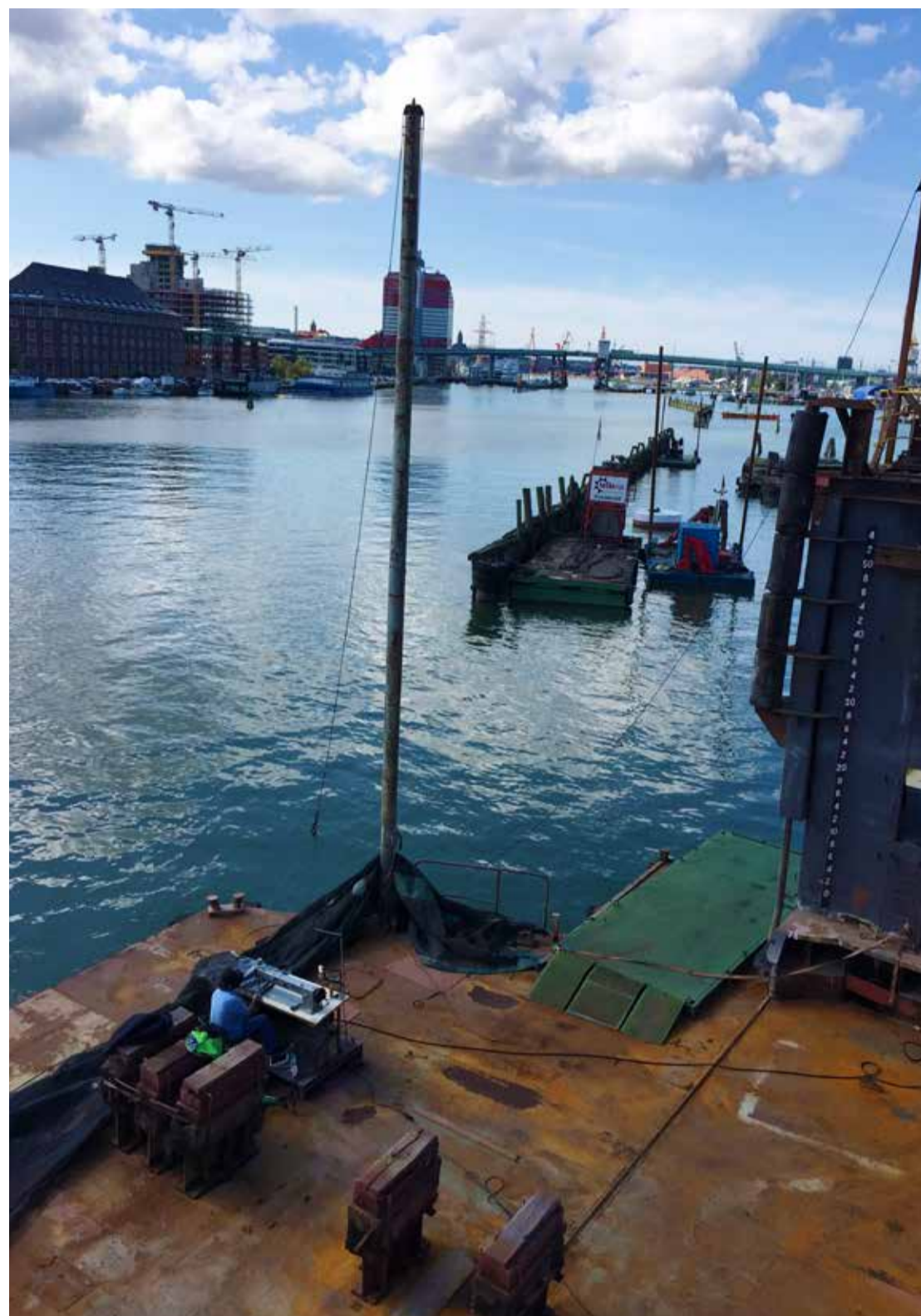

Foto : Rickard Lindqvist

SYFABRIK I HAVET

I början av augusti lagade Ali Barbar från Atacac nät hos Gotenius. Istället för att flytta de stora tunga näten till syfabriken på Stenkolsgatan tog Andreas på Gotenius trucken och lyfte ut symaskinen i dockan. Starkt.

Foto : Saltet

METALLSERVICE BLIR ALUMECO | Det legendära Ringöföretaget Metallservice har fått nya ägare och därmed också ett nytt namn. Det är det danska företaget Alumeco som köpt Metallservice. Kanske lite märkligt att inte säga Metallservice längre men vi vänjer oss väl som med allt annat. Verksamheten ska drivas vidare som vanligt och vi hoppas att all trevlig personal är kvar även i framtiden.

Foto : Rickard Lindqvist

EN LEGEND PÅ ÖN | Gotenius Varv har fått finbesök. Det är ingen mindre än Ostindiefararen Götheborg som är på plats i dockan. Götheborg ska ut på en seglats nästa år och behöver lite kärlek. En träbåt av denna typ kräver kontinuerligt underhåll vartannat år och vi är såklart stolta över att hon får det här på Ringön.

”Affärsidén är en plattform där allsköns kreativa discipliner kan korsbefruktas med varandra.”

Foto : HIEP

Ringöns nya skyline

Den uppmärksamme har kanske lagt märke till att ett nytt hus skjuter i höjden längs ner på Stenkolsgatan. Byggnaden blir hem åt Hey it's Enrico Pallazzo, ett kreatörs-kollektiv som efter ett år i tillfälliga lokaler på Ringön snart flyttar in. Vi frågade Fredrik Ganslandt, Big Kahuna på Pallazzot, om de är redo.

Ni har varit med sedan huset bara fanns på papper, hur ser er relation med fastighetsägaren ut?

— Jimmy Åkerström och Markus Nyström (Twostream och Ringö Hamn) är en del av Pallazzo-familjen nu. Vi kom in tidigt men våra idéer har krävt nya bygglov, längre byggtid, extra arbetskraft och en massa pusslande. Ändå har vi aldrig känt annat än kärlek.

Gör ni huset ihop?

— I princip. Vi, Jimmy, Markus och Kasper Lennquist och Kajsa Brosché från Hello Arkitekter. Men vår inblandning handlar bara om utformningen. Byggandet får proffsen sköta. Men sadeltak och takterrass hade det ju inte blivit utan oss.

Vad är din tanke med huset?

— Affärsidén är en plattform där allsköns kreativa discipliner kan korsbefruktas med varandra. Men nu kommer vi ha publika ytor där man kan ses, hänga och jobba. Vi tror Ringön

behöver ett 'torg' där man kan råka stöta på varandra. De flesta samarbetsprojekt behöver ett sammanhang där de kan bli till.

Finns det lediga platser hos er? Vad är det för typ av platser?

— Ja, men begränsat till de så kallade 'kreativa näringarna'. Vi är inget kontorshotell. Vi söker alltid talanger som vill ansluta sig till oss på HIEP. Men erbjuder även eget rum, plats vid storbord eller gött soffhäng för kreativa som hellre kör solo. Med gemensamma funktioner som takterrass, fik, bio, ett litet hotell med mera.

Kul. När flyttar ni in?

— Datumet har flyttats några gånger, men innan nyår i alla fall.

Och när får vi komma och hälsa på?

— Från och med då och alla dagar efter det.

Om ni är intresserade av en plats i huset, skicka en rad till work@heyitsenicopallazzo.com

ICIA KONSTHALL | Först ut i ICIA's program under 2020 är utställningen MAKT/EGENMAKT. Utställningen visar åtta normbrytande designers som genom sin praktik medverkar till att omfördela makt. Ett arbetssätt som både designfältet och samhället i stort har mycket att lära av. Medverkande är Vanessa Fernandez, BOOM!, Malin Busck, Emelie Rödndahl, Dawn Wong Hang Yue, Majority Design, Catherine Anyango Grünwald och Stoorstälk.

Vernissage den 7 januari 2020. Utställningen MAKT/EGENMAKT arrangeras av Omforma och är en del av ICIA's c/o program. **Mer på icia.se**

Illustration: Karolina Westenhoff

SKICKA VIDARE

Varje måndag till torsdag mellan klockan 09 och 16 kan alla som vill på Ringön lämna in grejer till Smyrna Secondhand på Ringögatan. Förutom rensade förråd bidrar du till att många andra får det lite bättre. Win win.

Foto : Saltet

NY RESTAURANG PÅ ÖN | Ringön har blivit med fler restauranger. Kaukasien på Ringögatan 8A är en av dem. De serverar kolgrillat, husman och mackor. Vardagar och lördagar.

Foto : Saltet

Premiär för Made in Ringön!

När ni läser det här har butiken Made in Ringön öppnat på Ringögatan 13. Där kan du köpa street- och arbetskläder från USA, vintage skinnkläder och accessoarer plus att du kan ta dig en kopp kaffe. Lyxigt.

Alla som producerar och säljer saker på Ringön ska kunna använda butiken för sina egna produkter, därav namnet. Bra plattform och skyltfönster. Mikael Allu som är initiativtagare kommer även att ha workshops i screentryck och en massa annat i lokalen.

Hör av er till Mikael om ni vill sälja grejer eller titta förbi: 031-414041 eller info@ccsreen.se

Text
Johanna Lagerfors

Foto
Linn Bergbrant

Filip tar farväl

Filip Nilsson som varit en tredjedel av Saltet sedan starten har nyligen lämnat skutan. Vi tog ett snack med honom för att höra hur det kommer sig, och vad han har på gång framöver.

Filip, du har slutat på Saltet! Varför då?

— Det dök upp ett projekt som var så spännande att jag bara var tvungen att hoppa på det, och tyvärr gick det inte att kombinera med Saltet. Det är fortfarande en del hemlighetsmakeri kring projektet, men det handlar om ett nytt klädmärke för tjejer. Jag har ju drivit en reklambyrå stora delar av mitt liv, men i det här nya projektet kommer jag få vara med och utveckla ett varumärke från början: göra produkterna och skapa hela idén tillsammans med min kollega Tove Langseth. Textilbranschen dras ju också med enorma problem, så det är extra spännande att försöka göra något bra där. Dessutom i kombination med debatten om kroppspositivitet och synen på kvinnors kroppar. Många spännande ingredienser i ett och samma projekt, och jag kunde inte motstå det.

Hur kändes det att lämna Saltet då?

— Det var jättejobbigt faktiskt. Ringöprojektet är bland de roligaste jag gjort, och också bland de projekt jag är mest stolt över. I början visste vi knappt vad vi gav oss in i, men ganska snabbt insåg vi att allt måste börja och sluta med människorna som finns här på ön. Visst kan det vara viktigt att lägga till bra saker, men det allra viktigaste är det redan befintliga. I den processen har vi sakta blivit en del av ön, lärt känna människor och blivit kompis med folk. Det har varit det roligaste. Att gå runt här, tjängsa på alla, ta en öl hos Vega och snacka med Krax.

Vad är du mest stolt över?

— Jag tycker att vi har lyckats skapa en energi här där människor jobbar mer tillsammans. Folk säger till oss nästan varje dag att det har blivit

roligt att jobba på Ringön, det händer grejer och folk samarbetar på nya sätt. Kommunikation är ju mitt hantverk, och därför har min del av projektet handlat mycket om det. Vi pratade tidigt mycket om att skapa stolthet kring ön: om människor är stolta över sitt Ringön blir det mycket svårare att ta bort den här platsen. Och det var då vi rent retoriskt började snacka om Ringön som en ö. Det är ju ingen ö, men det är mycket lättare att bygga gemenskap på en ö än i ett industriområde. Så vi bestämde att detta är en ö. Och plötsligt skiljer Ringön ut sig från alla andra industriområden! Det är jag stolt över att ha haft en liten del i.

Tycker du att synen på ön förändrats?

— Absolut. Nu märker man att Ö-Posten blivit en del av den nya identiteten och att den bidrar till stoltheten över platsen. Ö-Posten har börjat vandra över bron också och det snackas om den även i andra delar av stan. Det som är svårast för mig att lämna nu är hela den här grejen, att följa Ringöns utveckling.

Men lämnar du verkligen ön helt?

— Nej nej! Jag blir kvar här med mitt nya projekt, vi sitter på Stenkolsgatan med Kokokaka, Atacac och gänget. Tro fasan att det var självklart att vara på Ringön när vi startade upp något nytt! Så framöver blir jag istället en av nybyggarna, jag blir en av de där vi har försökt locka hit. Jag har helt enkelt lyckats locka hit mig själv!

Hur uppstod Saltet från början?

— Det var lite av en slump. När staden drog igång 2021-projektet för några år sedan tillsatte de referensgrupper som skulle spåna fram bra idéer. Jag ingick i en grupp med kulturarbetare och vid

ett möte hamnade jag, Johan Red Top Larsson och Matilda Lindvall vid samma bord. Vi delade en frustration över att staden inte förstod värdet av sådant som är subkultur eller som existerar i marginalen. Det är ju det som får unga människor att vilja bo här! Vi föreslog att staden skulle skapa 'tillåtande oaser' där man kunde testa en lite mer tillåtande attityd, för att se vad som händer. Ringön blev en perfekt plats för det.

Nu gör du bokslut över din egen tid i Saltet, men vad tror du om Saltets framtid på Ringön?

— Ringön har en go 'skip the bullshit'-anda, här gör man grejer bara. Jag, Matilda och Red Top har blivit någon sorts vice-värdar på ön, som fixar stora och små saker. Projektiden löper officiellt ut nästa år men personligen tror jag inte att sista ordet är sagt kring Saltet och framtiden. Det är nu allt börjar med Ringön för de allra flesta. Det är nu folk börjar hitta hit. Intresset har också varit stort på nationell nivå, bland annat från landets stadsarkitekter som fått en föreläsning om Ringön och allt som händer här. Så för stadens skull måste detta leva vidare.

Vad kommer du minnas mest?

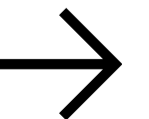
— Den unika stämningen här ute, och alla intressanta människor. Men ska jag peka på en konkret händelse är det den första Ö-festen, 2016. Vi visste inte om det ens skulle dyka upp 25 pers, och så kom det 8-10 000. Det var väldigt speciellt. Nu händer nya saker. Vega öppnar snart den första kvällsrestaurangen, och det är bara en tidsfråga innan något nytt kafé öppnar. Nu är det skördetid för ön och personligen kommer jag följa utvecklingen lite på håll. Men med stort intresse! ●

Berättat för
Johanna Lagerfors

Foto
Emelie Asplund

En hittade den perfekta lokalen för sin verksamhet, en flydde från kriget. Någon fick sitt drömjobb och någon annan hamnade på Ringön lite av en slump. Nu fortsätter Resan till Ringön – artikelserien där folk på ön får berätta historien om hur de egentligen hamnade här.

”JAG VAR REDAN FÖRÄLSKAD I PLATSEN OCH FOLKET”

MOHAMMED MAJI

— Jag var 14 år när jag började jobba med att sy kläder. Det var i Aleppo, i Syrien, där jag växte upp. På den tiden var Aleppo en stad full av textilfabriker och många av mina syskon och kompisar jobbade också där. Det var inga stora fabriker, men de var många, de fanns överallt i staden. Aleppo var Syriens textilcentrum, och fyra av mina sju syskon är också skräddare.

Jag jobbade på fabriken i sex år och lärde mig mycket om hur man syr kläder, och om olika tekniker. Sen arbetade jag för några andra mindre företag. En period hade jag mycket kontakt med företag i Grekland och samarbetade med dem på olika sätt. Det lärde jag mig mycket av.

Jag hade hela mitt liv i Aleppo och livet där var enkelt och bra. Genom att arbeta fick man mer erfarenhet och lärde sig ett yrke ordentligt. Men sen började inbördeskriget. Det startade i staden Daraa och oroligheter spred sig till flera andra områden. Innan kriget nådde Aleppo bestämde jag mig för att flytta därifrån, åtminstone för ett år eller två. Jag var en av dem som kom tidigt till Sverige. På Migrationsverket var det bara jag och en till person från Syrien. Jag reste hit via bland annat Turkiet och Makedonien och hade turen att kunna ta mig fram på ett ganska säkert sätt. Många andra har dött längs samma väg, i båtar eller på lastbilar.

Det var svårt att hitta jobb som skräddare i Sverige, saker fungerar inte på samma sätt som jag var van vid. Här måste man studera länge för att kunna få ett arbete, men i Syrien jobbade man för att lära sig yrket och bli duktig på det. Det är en tydlig skillnad. Det var inte så lätt att komma till Sverige och vilja jobba som skräddare – för här finns ju knappt några syfabriker.

Jag hade planer på att försöka starta ett eget skrädderi, men så fick jag kontakt med Atacac, via en kompis. Och så blev jag anställd här. När vi började hade vi bara tre symaskiner, så jag har varit med och utvecklat verksamheten under de här åren, tillsammans med Rickard som är en av dem som äger Atacac. Mycket har hänt sedan dess och vi har många nya kunder och fler symaskiner nu. Jag känner inte så många på Ringön men jag älskar mitt jobb och kämpar mycket för att kunderna ska bli nöjda. Det känns jätteroligt att vara med och utveckla en syfabrik här, i Sverige.

En av mina bröder bor också här, men resten av mina syskon och vänner är utspridda i olika länder. Samma dag som jag hade skrivit på kontraktet på Atacac, låg beskedet om att jag blivit svensk medborgare på hallmattan hemma. Det var en fantastisk dag. Från början trodde jag att jag skulle flytta tillbaka till Syrien efter ett år eller två, men nu? Även om kriget skulle ta slut nu skulle samhället behöva byggas upp igen, under många, många år. Idag vet jag att jag kommer att stanna här.

”Samma dag som jag hade skrivit på kontraktet på Atacac, låg beskedet om att jag blivit svensk medborgare på hallmattan hemma. Det var en fantastisk dag.”

Mohammed Maji är skräddare hos Atacac på Stenkolsgratan sedan några år tillbaka. Hans kollega Rickard beskriver honom som ”en av de bästa personer han någonsin sett med en sax.”

Anna van der Vliet är grundare och konstnärlig ledare för ICIA som driver Konsthallen på Järnmalmsgatan. Hon blev kär i Ringön på en gång och tycker att platsen erbjuder möjligheter som få andra.

ANNA VAN DER VLIET

— Jag hamnade på Ringön när ICIA behövde nytt kontor och flyttade in hos Matilda Lindvall och gänget på Saltet. Jag kände Matilda sedan tidigare eftersom vi hade suttit med i ett samtal om Ringöns framtid och tyckte att hela tanken om Ringön kändes otroligt intressant.

På den tiden jobbade ICIA med mobila projekt, både i det offentliga rummet och i samarbete med andra verksamheter. Men jag hade länge drömt om att ta över en lokal för att kunna jobba mer långsiktigt. Att det skulle ske på Ringön var helt självklart, jag var redan förälskad i platsen och folket. Och så öppnade sig möjligheten att ta över Konsthallen.

Jag har jobbat med konst i alla år men inte som konstnär, utan som producent. Min roll är att skapa möjligheter för andra att göra saker. Nu har det flyttat in nio konstnärer i huset och tillsammans bygger vi upp verksamheten. De arbetar med alltifrån måleri, fotografi och ljudkonst till skulpturer, mjukvaruutveckling och high tech AI. Tillsammans försöker vi skapa ett community och en vardag där vi lär känna lokalen och varandra, samtidigt som vi skapar högkvalitativa utställningar med både lokala och internationella konstnärer. Jag har bland annat varit curator för den bosniska paviljongen i Venedigbiennalen och i år koordinerar jag den svenska paviljongen i New York.

För mig är den här mixen mellan att jobba utåt och samtidigt superlokalt jätte viktig. Jag älskar att dra på mig ett blåställ och hänga med Louis från varvet, greja med trucken och fundera på

hur vi ska ställa containrarna. Som när vi fixade containerbion här utanför. Och jag älskar samtidigt att vara i New York. Det är en sån härlig blandning.

”För mig är den här mixen mellan att jobba utåt och samtidigt superlokalt jätte viktig.”

Mitt eget konstintresse började ganska sent. Jag är upp vuxen här i stan och ville bli diplomat efter gymnasiet. Eftersom min engelska inte var tillräckligt bra flyttade jag till London och kom in på en framstående utbildning i ekonomisk geografi. Trodde jag. Första dagen insåg jag att programmet hette ekonomi OCH geografi, och att vi skulle ut på olika geologiska exkursioner i oömma kläder. Det var inte alls vad jag hade tänkt mig som 19-åring i London, jag ville gå på klubbbar.

Eftersom jag hade baserat hela min tillvaro på denna utbildning uppstod en liten kris. En

kompis frågade om jag inte skulle jobba med skrivande och media, och vips hamnade jag på en utbildning i media arts istället, med inriktning mot fotografi, och gick på massor av konstutställningar. 90-talet i London var en sån boom, helt otäckbara saker hände där då. Jag var så inspirerad och speciellt av *Sensation*, en utställning 1997 med fotografier som var så socialrealistiska att de gjorde mig helt snurrig. Jag kände att det här bara måste jag jobba med. Den här världen måste jag in i! Jag är dessutom upp vuxen som katolik och älskar de upphöjda estetiska rummen. För mig finns det en likhet mellan det kyrkliga rummet och konst rummet, på något vis.

Tillbaka i Sverige hade jag turen att få ta över min mammas lägenhet när hon flyttade till hus, och jag jobbade på en reklambyrå och pluggade konstvetenskap. Sedan kom jag i kontakt med konsttidskriften Paletten där jag också blev chefredaktör, och gick en curatorutbildning i Stockholm. Då började mitt liv i den här världen ta form på riktigt.

Jag grundade ICIA 2012 och det var i början av 2017 som vi först flyttade till Ringön. Sommaren därpå fick jag nycklarna till Konsthallen och här känns allt helt rätt. Miljön på Ringön skapar en massa unika möjligheter för oss. Vi kan jobba mycket med huset, utsidan och vattnet i tillägg till utställningssalarna på insidan. Bland annat håller vi på och gör hela Konsthallen till en stor högtalare och en musiker undersöker om vi kan göra en ljudkonstfestival här framöver. Något sådant skulle aldrig gå att göra inne i stan.”

Peter Göthensten är verkstadsansvarig på Mekonomen på Gjutjärnsgatan 1, det första du ser på ön. Han trivs med den goa stämningen men tycker att det är synd att Ringön saknar bensinförsäljning.

PETER GÖTHENSTEN

”Jag tycker att det är underbart här på Ringön. Vi jobbar med våra grannar här.”

— Min resa mot Ringön började egentligen i verkstaden på en Hydro-bensinstation i Björkekärr, där jag jobbade i tolv år. När Hydro skulle lägga ner stationen ville de ha kvar mig, och då fick jag ta över Ringöstationen istället. Sedan slutade man dock sälja bensin även här, och då köpte jag loss lokalerna. Det var 2009, och sedan dess driver vi verkstaden som en Mekonomen-verkstad i egen regi.

Jag är upp vuxen i Gärdås och gick i skolan uppe i Kortedala, men bor idag i hus i Gunnilse med min familj. På gymnasiet läste jag fordonsteknisk linje och efter det stod jag ett tag på banan på Volvo och byggde bilar. Sen var jag ett tag på Bil och truck, som idag är Bilia. Efter två år som mekaniker blev jag verkställare, alltså arbetsledare.

Jag tycker att det är underbart här på Ring-ön. Vi jobbar med våra grannar här och utnyttjar olika verksamheter till att lösa kundernas problem. Ringöns bilelektriska hjälper oss med elektriska fel i bilarna, Meka levererar en del bildelar och vi samarbetar också med Göteborgs

bil och diesel. Och så äter jag nästan varje lunch på Saras husmanskost på Stålvärksgatan. De här samarbetena är ganska härliga faktiskt. När man lär känna folk ser man att allt finns på ön och att man inte behöver ta sig härifrån. Det skulle vara bensin då, som inte finns här längre. Jag tycker det är lite tråkigt att de lade ner bensinförsäljningen, det hade varit kul att ha den biten kvar. Men det fanns för många stationer i landet och när många skulle ställa om till förnybara bränslen blev de inte lönsamma längre. Någonstans runt 2007-2008 var vi 480 bensinstationer i landet, och bara 120 blev kvar. Den här stationen var en av de allra sista som lades ner i Göteborg.

När det gäller Ringöns framtid har jag bara positiva känslor. Sådan här småindustri fyller en viktig funktion, det blir en plats där människor kan hitta lösningar på sina problem. Här finns mängder av små men nog så viktiga aktörer. Och vi går nog lite mer åt det hållet som tur är, att försöka ta vara på saker och inte bli ett slit- och slängsamhälle.

När jag flyttade hit upplevde jag att kommunen hade planer på att göra något helt annat med området. Det var snack om att bygga bostäder och att flytta hela Backaplan hit. Men sedan några år tillbaka har det lagts på is känns det som. Nu får verksamheterna vara kvar ett tag och då vågar de också satsa och investera lite. Saltet gör ett fantastiskt jobb i detta. En egen tidning knyter oss alla närmare varandra och jag får ständigt nya insikter i vem som är vem här på Ringön. Sen kommer Ö-festen som en bonus och lockar hit folk från resten av Göteborg. Så trevligt, och samtidigt får de som kommer på festen en liten inblick i allt som Ringön är. ”

SOFIJA AZIZAJ

— Jag föddes i forna Jugoslavien 1970 i en stad väldigt likt Göteborg. Vacker och med mycket vatten. Vi brukade åka spårvagn till ett ställe där vi kunde bada på somrarna, och sedan åt familjen middag på en gata som var ungefär som Avenyn. Från att jag var sju år bodde vi i Kosovo. Till Sverige kom jag 1990 och jag och min man har bott på alla möjliga ställen här. Först i Göteborg, sedan Kläppen, Sälen, Årjöng och Vänersborg. Efter fyra års väntan fick vi uppehållstillstånd och kunde äntligen flytta tillbaka till Göteborg. Det var härligt eftersom det var så likt min hemstad.

Under åren vi väntade på besked om att få stanna i Sverige gjorde jag inte så mycket för min egen skull, så sedan blev det viktigt för mig att hitta ett jobb eller studera. Jag var ung och lärde

mig svenska snabbt. Tack vare tvåspråkigheten fick jag hjälpa till på mina barns förskola med alla flyktingbarn som kom hit från Bosnien på den tiden. En kvinna från förskolan hjälpte mig att få jobb på Returhuset i Bergsjön som odlade kravmärkta grönsaker. Det blev ett sätt att slippa ta hjälp från socialtjänsten, och jag lärde mig massor om mat och livsmedel.

Under åren som följde gick jag en kassa-utbildning och pluggade butiks- och företags-ekonomi. Jag praktiserade på HM och i den vevan började kriget i Kosovo. Våra familjer var kvar där och allt var kaos. Vi fick en massa kläder som inte behövdes från ett HM-lager och jag och min man ägnade kvällarna åt att sortera och packa kläderna i säckar för att skicka till kriget.

”En stammis heter Kjell och är 84 år. Kommer han inte blir jag orolig direkt.”

Några år därefter sade jag upp mig från jobbet för att åka till Kosovo i två-tre månader och hjälpa till. Då var min pappa döende och hans hus var sönderbombat. Inget fanns kvar av det. Mina svärföräldrars hus, som jag och min man hade bott i när vi var nygifta, var också förstört. Alla prylar, minnen, foton... allt var borta. Efter kriget hade folk gått och tagit det som fanns där.

När min man åkte ner för att hämta hem mig och vår lille son träffade han sina föräldrar för första gången på sju år. Tre veckor efter att vi kom hem till Göteborg gick min pappa bort.

Den hösten fick jag jobb i en klädbutik, jag jobbade fulltid och övertid, all tid. Jag blev erbjuden ett jobb på NK men hade precis blivit gravid med vår tredje son, Leonard, lillebror till Labinot och Visar. Det var härligt att vara mammaledig, och jag insåg att jag inte ville jobba i butik längre. Arbetstiderna fungerar inte alls ihop med familjeliv. Men i ett lunchkök, där man kan börja och sluta tidigt, skulle det fungera bättre. Och på det viset kom jag in på matbanan igen. Jag extrajobbade på ett bageri och en restaurang, sparade pengar och skaffade körkort.

Med tiden öppnade vi en egen restaurang i Kungälv, ihop med min mans bror och hans fru. Jag var delägare där i sju år. Men sedan ville jag ha ett mindre kök som jag kunde klara själv, och min syster visade en annons om det här stället här på Ringön, som då var en thairestaurang med avhämtning.

Vi köpte restaurangen och byggde om en hel del för att kunna ta emot sittande gäster. Det var 2013. Genast träffade jag massa trevligt folk. Det var tuftt i början men i september det året, efter semestrarna, började det rulla riktigt bra. Nu har jag en anställd, men får också mycket hjälp av min man och min son.

Att jag skulle laga just husmanskost var självklart, jag är grym på grytor! Jag är duktig på lite av varje och provar mig fram. Försöker tänka ut vad folk gillar. Nu har jag massor av stammisar som äter här varje dag. Nästan alla känner alla. Om något gäng saknas en dag vet jag att de gått på möte eller så. En stammis heter Kjell och är 84 år. Kommer han inte blir jag orolig direkt, så därför meddelar han alltid innan om han ska till läkaren eller har något annat för sig. Vi är som en familj som tar hand om varandra. När jag behöver hjälp med något frågar jag killarna och får alltid den bästa hjälpen. Louis på Gotenius brukar fixa nya gäster och gå runt och skryta lite om oss. Precis alla som kommer hit är faktiskt trevliga. Jag vill passa på att tacka alla våra gäster, vi gör vårt allra bästa för att göra deras dag lite trevligare. ●

Sofija Azizaj driver Saras Husmanskost på Stålvärksgatan, lunchhaket där var och varannan Ringöarbetare är stammis. Där lagar hon rätter som plommonspäckad karré, mustiga fiskgrytor och dubbelpanerad spätta till sina trogna gäster.

Text av
Johanna Lagerfors

Foto
Emelie Asplund

”Att sitta tio timmar om dagen i en studio kan vara ganska påfrestande för psyket, och då är det gött att gå ut och slipa en planka liksom.”

NYA STUDIOS PÅ STENKOLSGATAN

Sex sprillans nya studios, en växande musikscen och två Jonas vid rodret.

Knalla nästan längst ner på Stenkols-
gatan, in till vänster vid Strawbees och
in genom dörren till höger så står du
plötsligt i Ringöns egen studio, som just
har expanderat till dubbel storlek. Det är
house-artisten och producenten Jonas
Rathsman som tillsammans med sin
namne tillika låtskrivare och producentkollega
Jonas Quant som byggt ut sina sex studiorum
till tolv. Här är tanken att skivbolag, artister och
producenter ska kunna hyra en studio på kort tid
för en inspelning eller en session.

— Tidigare har vi inte riktigt haft plats för det,
då har vi istället hyrt ut våra studios permanent till
andra artister. Men det finns många ställen i vär-
lden där man hyr en studio och sätter upp ett team
som skriver låtar. Vi tror att en sådan målgrupp
finns även i Göteborg. Här finns många artister och
låtskrivare och samtidigt en ganska stor brist på
studios, säger Jonas R.

Han och Jonas Q, eller Quant som han
kallas i branschen, har jobbat tillsammans länge.
För några år sedan höll de till i Sveriges Radios
påkostade gamla studio i Pellerins margarinfabrik,
men när de inte fick vara kvar där längre styrde
slumpen dem mot Ringön istället.

— Första idén vi hade var att bygga studios
i containrar och ställa dem i en stor lagerlokal
som vi hade hittat här på Ringön. Vi hade ganska
långtgående planer på det och det hade garan-
terat varit kul, men det är inte säkert att det hade
blivit så himla bra, säger Jonas Rathsman och
skrattar åt minnet.

Istället träffade de Jimmy Åkerström, en av
Ringöns fastighetsägare, som bland annat äger
flera av byggnaderna längs Stenkolsgatan. Någon

sorts ögonblicklig kemi uppstod.

— Vi klickade direkt, Jimmy är världens bästa
hyresvärd och inget av detta hade funkat utan
 honom. Han har gått in med kapital i vårt projekt
och tror verkligen på vår grej, säger Jonas Quant,
och lägger till att alla hans och Jonas Rathsmans
idéer gått att förverkliga tack vare Jimmy.

— Han säger inte nej till något. Men lite så är
det här på Ringön, det finns liksom inga stopp-
skyltar. Det är en hälsosam blandning av folk
med visioner och såna som Jimmy som skapar
förutsättningar för att förverkliga dem.

Jonas och Jonas är själva mitt uppe i varsin
framgångsrik musikkarriär och båda har sagt upp
sig från sina tidigare jobb för att kunna stå med
båda benen i musikbranschen. För Jonas Q skedde
det redan 1998, och sedan dess har han skrivit låtar
och producerat världsartister som Kylie Minogue,
Leona Lewis och den brittiska duon Hurts. I Sverige
har han bland annat jobbat med Håkan, Petra
Marklund och Agnes. Och nu senast gjorde han en
musikvideo åt Aden och Asme, hiphopduon från
Hammarkullen som snabbt nått en miljonpublik på
Spotify och Youtube.

Jonas Rathsman kommer från reklamsvängen där
han jobbade som art director och illustratör på
en byrå fram tills för ett knappt decennium sedan.
Samtidigt spelade han på klubbar och skapade
house- och technomusik så fort han fick tid. 2010
tog DJ:andet och musikskapandet fart och det blev
ohållbart att ha två jobb.

— Jag kände att jag fick en ärlig chans att
satsa på musiken fullt ut. Sedan dess har jag bara
kört på och nu turnerar jag och DJ:ar ute i världen,
berättar han.

USA står ofta på schemat, liksom Berlin, London och
Ibiza. Men Jonas har också spelat i Australien och
på Bali, och en del i Asien.

— Det här är mitt nya jobb nu, och det var
skönt att få ett avbrott från reklamvärlden. Eller det
är nog mer ett avslut faktiskt. Jag reflekterade aldrig
över vad jag sysslade med tidigare, men i efterhand
inser jag att jag hatade reklam. Jag älskar fortfaran-
de att designa och rita, men det kan jag göra ändå
för mina egna släpp och min egen label, Elements.
Och när jag skapar sånt här såklart.

Jonas vevar armen i en gest runt rummet vi
sitter i. Det är en stilrent inredd hängyta med soffa
och ett litet kök utanför de sex nybyggda studio-
rummen. Högt i tak och lite känslva av marockansk
taktterrass men i nedtonade naturnära kulörer. Här
har han byggt det allra mesta på egen hand, både
ritat och förverkligt.

— Det är helt sjukt faktiskt, den här soffan
blev till på bara några timmar. Vi andra hänger
inte ens med när han sätter igång, säger Jonas Q,
och hävdar att han själv endast hållit i bräd-
ändarna när Jonas R gått loss med sågen.

Den ursprungliga studion är i stort sett helt
byggd av återvunnet trä från byggnaden som låg
på platsen tidigare.

— Vi tog vara på det, betsade det och
byggde bord och annan inredning. Pappa är
snickare, så han har lärt mig grunderna. Och på rik-
tigt har det varit jätteskönt att bygga lite. Att sitta
tio timmar om dagen i en studio kan vara ganska
påfrestande för psyket, och då är det gött att gå
ut och slipa en plank liksom. Men jag känner mig
lite tom nu när det är klart. Det byggs väl något nytt
hus här snart där jag kan hoppa in och hamra lite.

Trots att Göteborg är landets främsta musikstad råder det viss studiobrist i Göteborg. Det vill Jonas Rathsmann och Jonas Quant ändra på. Nu har de byggt tolv studios på Ringön och hoppas kunna locka hit såväl stora som små namn.

På tal om nya hus: alldeles intill studion börjar kreatörskollektivet Hey it's Enrico Pallazzos nya svarta jättebyggnad som bäst att ta form.

— Med dem och våra grannar Strawbees blir det som en kreativ hub här nere, och det tycker vi är så himla kul, säger Jonas R och Jonas Q fyller i:

— Fredrik Ganslandt som driver Enrico har också en plan på att skapa en filmstudio i ett gammalt garage, idéerna bara sprutar. Varje gång man snackar med honom har han en ny tanke.

Snart börjar en process av marknadsföring av studion, även om en hel del artistnamn redan är klara för inflytt. Det gäller bland annat den göteborgska klubbmusikduon Shakarchi & Stranéus som varit en del av det hajpade Stockholmsskivbolaget Studio Barnhus sedan de startade. Popproducenten Robin Lynch är en annan som flyttar in, liksom Martin Forslund som bland annat gör musikvideor. (För övrigt han som gjort Aden och Asmes senaste, ihop med Jonas Quant.)

— Och så har vi Joe Hagen som är ljudtekniker, ett hiphopgäng och DJ Nibc som egentligen heter Fredrik Nyberg. Han kommer vara med och hjälpa oss driva detta litegrann, säger Jonas R.

Genom åren har han och Quant sett Musikgöteborg förändras och utvecklas. Jonas Q minns när han tog sitt första lån på 25 papp för att köpa en Akai-sampler och en DAT-bandare så att han kunde spela in musiken han gjort.

— Sen var man tvungen att skicka iväg det nånsans för att få in det på CD. Riktigt stort kändes det. Idag är den digitala exaktheten ens fiende och man sitter och brottas med ljuden för att de ska mjukas till och låta analogt, som förr. Det blir mer magi då.

Samtidigt har den digitala utvecklingen gjort mycket för branschen. Idag skulle man kunna hamna högst upp på Billboardlistan med en låt skapad i en telefon, och Jonas R tycker att det tar bort en del av nördriet inom musikbranschen, på ett positivt sätt.

— Jag älskar att man kan leka fram musik nu, det blir mer tillgängligt. Disclosure skapade sitt första album på vinden med en bärbar dator. Det tycker jag är jättehäftigt.

Viss plats för ljudnörderi tycks dock finnas här i Ringöstudion trots allt. De nya studiorummen är byggda på ett flytande gummiolv och innanför

varje betongrum finns ett rum med trippla gipsplattor, luftspalt, trippla gipsplattor igen och isolering. Och ett murat bås av lecablock i väggarna. Ljudåtergivningen ska vara helt perfekt och det borde kunna locka folk som tröttnat på att sitta hemma med hörlurar och halvclassigt ljud. Det är i alla fall förhoppningen.

Och vad gäller musikscenen på Ringön tror Jonas och Jonas att den har en ljus framtid.

— Absolut. Här finns ju redan ett gäng studios, replokaler och svartklubbar. Dessutom ska våra kompisar på Vega öppna restaurang med scen för spelningar, och Hey it's Enrico Pallazzo gör en stor takterrass som också kan bli någon sorts arena. Det är en sån forward anda här nu, och vi älskar att vara en del av den. ●

Det går inte att ta något för givet som fastighetsägare på Ringön. En försvunnen vägg, hyresgäster som plötsligt bytt lokal och tomma hus står på Västprojekts agenda efter deras nyförvärv. Men det är precis så de vill ha det.

”Man kan inte vara strukturascist här”

”Man kan säga att jag gasar, Magnus håller tillbaka och är mer analytisk, medan Robert säger om vi kör eller inte” säger Milad Jafaei. Tillsammans har de drivit Västprojekt sedan 2014.

När Ulf Bergman, som porträtterades i förra numret av Ö-Posten, skulle sälja sina fastigheter köpte fastighetsbolaget Västprojekt rubbet. ”Yngre förmågor” kallade Bergman dem. Och visst är Martin Magnusson, Milad Jafaei och Robert Eriksson snäppet yngre, men helt nya på Ringön är de inte för det. 2015 köpte de Stenkolsgatan 5 och Kolgruvvegatan 12, som båda utvecklats till kreativa kollektiv, samt Ringögatan 5 som bland annat rymmer Inet AB.

Kommer era nya fastigheter utvecklas i samma stil som Stenkolsgatan 5, med start-ups och kreativa företag?

Robert Eriksson: Vi är absolut öppna för den typen av gäster, kanske snarare än stängda lagerverksamheter. Jag tycker vi kan sticka ut hakan och säga att det kommer att bli en lokal till i samma stil som Stenkolsgatan och Kolgruvan. Men vi kan inte säga exakt var och när.

Vad händer med de hyresgäster som inte ser ut så?

Martin Magnusson: Vi kan inte välja bort hyresgäster. Alla har sina avtal. Om vi får tomma lokaler har vi förmånen att välja hyresgäster, och då kan vi ta in någon som bidrar till att öppna upp området.

RE: Dessutom kan vi ju laborera med de lokaler vi själva äger. Ett lager kanske passar på Tackjärnsgatan, medan en öppnare verksamhet fungerar bättre på Järnmalmgatan där fler människor rör sig.

Har ni några tomma fastigheter just nu?

MM: Kontoren på Manufakturergatan, intill konsthallen, står tomma. De skulle kunna bli konstnärateljéer, eller vad som helst egentligen. Dessutom blir ett par större lokaler lediga till våren. Men vi som fastighetsägare är inte så bra på att skapa innehållet, det är upp till hyresgästerna själva.

Milad Jafaei: Som när Kokokaka kom in på Stenkolsgatan 5 första gången. Det var i princip bara asfaltgolv och två stora garageportar, men

de såg möjligheterna med lokalen. Sedan kunde vi ordna förutsättningar för att de skulle kunna förverkliga dem.

Vad var det som lockade er med Ringön från första början?

RE: Vi köper gärna fastigheter där vi kan gå in och driva någon typ av utveckling. Så är det verkligen här ute. Det bubblar mycket. Sedan behöver inte vägen framåt vara spikrak.

MM: Ringön är en kreativ miljö. Redan under några år på 00-talet var jag delägare av Stenkolsgatan 5, som huserade Batteri Recond. Ägaren Christian hade en av de första husbåtarna på Ringön. Han lade bryggor vid våra kajkanter och så delade vi på hyresintäkterna från dem. Man håller sig inte innanför ramarna – dyker det upp ett affärstillfälle så tar man det.

Vad var det första ni fick göra efter att ha tagit över de nya fastigheterna?

MM: När man rev en grannfastighet som sitter ihop med vår följde halva väggen på vårt hus med. Sedan var det tre parter som hade bestämt sig för att byta lokal med varandra och halvt om halvt genomfört det. Då fick vi gå in och se till att alla hade rätt avtal. Men det är så det funkar här ute. Man kan inte vara strukturascist om man ska äga fastigheter på Ringön. ●

Västprojekt: Grundades 2014 av Martin Magnusson, Milad Jafaei och Robert Eriksson. Utöver Ringön äger de fastigheter i Borås, Stenungsund, på Orust och runtom i Göteborg. Beståndet är en mix av industrilokaler, kontor och bostäder.

Nyförvärv på Ringön:

- Stälverksgatan 4A-C & 6-8
- Manufakturergatan 7B
- Järnmalmgatan 5-7

Ägde tidigare:

- Stenkolsgatan 5
- Kolverksgatan 12

Äger fortfarande:

- Ringögatan 5

Knappt ett stenkast från kajkanten, med sol hela dagen, stora glaspartier, egen scen och tittlucka in till bryggeriet med sina stora bryggkärll och rader av öl. Visionerna är stora när Ringön får sin allra första kvällsöppna restaurang.

Det närmar sig kvällshäng på ön

En 40 fot lång turkos container står inbaxad längs ena sidan av lagerlokalen. Plåten bortsvetsad på ena långsidan – om bara några veckor kommer containern att rymma den nya restaurangens kök. Till höger om den en bar innanför glasväggen som generöst släpper in kvällsgasset och längre in i lokalen: matsal med egen scen. Det återstår ännu mycket jobb men det är lätt att bli förälskad i visionen.

Vegabryggeriet drog igång på Ringön redan 2010, då på Stenkolsgatan och med Claes Ljunggren ensam vid rodret. Tre år senare hakade Karl von Spreti på och sedan dess driver de bryggeriet tillsammans. Idag håller de till på Manufakturvägen 2, med ingång i passagen mellan husen, och håller – förutom att brygga öl förstås – också i smakarbarer och andra event i sitt tap room. Intresset för verksamheten är stort och många vill hälsa på.

— Tanken att öppna en riktig restaurang har egentligen funnits länge. Vi snackade med vår fastighetsägare som till slut kom med ett konkret förslag, när grannen vägg i vägg skulle flytta ut, berättar Claes.

De ansökte om bygglov och i början av sommaren var allt klart. Kalle har erfarenhet som krögare men de behövde förstärka teamet när det gällde ansvaret för maten i restaurangen. Att den personen skulle bli Tom Chamney, känd i stan som mannen bakom TomToms burritos, var självklart redan från början.

— Jag hade jobbat mycket med Claes och Kalle, haft min foodtruck här under deras smakarbarer på bryggeriet och kört en massa cateringgrejer med dem, berättar han.

Tom satte konceptet: ett äkta smokery som serverar rökt kött och fisk och rökta grönsaker, som ska rikas på kajen alldeles framför restaurangen.

— Det är inte så lätt att ha ett rökeri mitt i en stad, men här på Ringön funkar det ju! Dessutom

passar det Vegas image, den här maten går verkligen hand i hand med handcrafted beer. Det blir en sorts fast casual dining med hög kvalitet.

Restaurangen blir Ringöns första kvällsöppna och kommer till en början att hålla öppet på fredagar och lördagar. Nästan alla verksamheter på ön stänger ju fredag eftermiddag, men Karl von Spreti tror inte att det kommer att bli svårt att locka folk till platsen på ännu ovana tider.

— Jag är inte nervös för det alls faktiskt, jag tror att läget här på kajen, i kombination med att många redan känner till oss och bryggeriet, gör att restaurangen kommer anses vara värd minst ett besök. Sen hoppas jag att vi är så bra att de kommer tillbaka!

Med tiden hoppas de kunna öppna fler dagar i veckan, även för luncher, och att arrangera hela upplevelser, som middagar i kombination med en tour på bryggeriet. Eftersom det finns en scen kommer företag kunna hyra restaurangen för konferenser, men framför allt finns scenen på grund av ambitionen att ibland förvandla Vegarestaurangen till en konsertlokal.

— Lokalen kommer att rymma 350–400 personer eller så, och vi vill bredda tanken om vad musik i Göteborg kan vara, rent geografiskt, flikar Göran Lember in från en guldgul soffa i bryggeriets ena hörn, där han sitter med en laptop i knät. Claes Ljunggren håller med.

— Är inte det typiskt Ringön också? Här är det aldrig särskilt långt från idé till verklighet. ●

Kalle von Spreti, Claes Ljunggren och Tom Chamney ser fram emot att öppna restaurangen senare i höst. Bästa gissningen för premiärdatum är i skrivande stund strax före jul. Håll koll genom att följa @vegarestaurangen på Instagram.

”Här är det aldrig särskilt långt från idé till verklighet.”

Rökt käk blir temat när Vega bryggeri öppnar restaurang. Mat som självklart passar fint till ölen de brygger.

Tom Chamney blir ansvarig i köket och har satt konceptet för Vegarestaurangen. Den stora råken utanför lokalen var en av de första grejerna som kom på plats.

Tack! Vilken fest det blev!

Solen bestämde sig för att stråla och vi var runt 50 företag och verksamheter från Ringön som öppnade dörrarna och fixade och donade och flyttade ut grejer på gatorna.

Musiken och maten var underbar, ännu fler gator öppnades upp (roligt Kalkbruksgatan och Stenkolsgatan!), bilarna var vackra och lät som de skulle. Dessutom verkar det ha varit runt 20 000 människor som tittade förbi.

En lång varm dag avslutades med premiär för Ringöns Biograf. På ICIA:s initiativ har Ringön fått en utomhusbio i hörnet av Järnmalmgatan/Manufakturatan och på Ö-festen var det Kiosken som stod för filmvisningen. Vi låter bilderna tala för sig själva.

Tack för den här gången. Några vill att vi gör en festival nästa år, vem vet vad som händer. Roliga idéer och fler festfixare mottages iallafall tacksamt från och med nu.

Juan-Maria Ras Vidal, 85 år, pensionär:
— Jag har ingen relation till Ringön.
Ligger det söderut?

Janne Andersson, 63 år,
servicetekniker:
— Där ligger min arbetsplats,
Park och Natur! Ringön för mig
är gammal go gemenskap. Vi
går ofta till lunchrestaurangen
Ringöbaren, kocken där är
våldigt duktig på fisk.

Lars-Göran Baaz,
69 år, pensionär:
— Det ligger lite
offside. Jag tänker
på företag och
industrier. Ligger
inte Blå Stjärnan
där?

Fredrik Svenberg, 35 år,
flygplatsbrandman:
— Jag har varit på djursjuk-
huset några gånger, så jag
har mest dåliga erfarenheter
tyvärr. Jag har ätit lunch på
en restaurang där men det
var flera år sedan.

Vi frågar i Slottsskogen:

Vad har du för relation till Ringön?

Ann-Marie Baaz
med hunden
Winston, 69 år,
pensionär:
— Jag känner
inte till det så väl
men tänker att det
funnits mycket
hamnliv och lager
där förr. Jag tror
att min pappa
kanske arbetat där
med banarbete.

Hale Hashemi, 42 år,
undersköterska:
— Jag har hört talas
om Ö-festen och
foodtrucks men visste
inte exakt var det var.
Jag brukar inte åka till
Hisingen så ofta.

Sara Nord, 32 år,
föräldraledig:
— Jag har nog aldrig
varit där. Eller vänta,
det kanske var där jag
besökte en odling och
plockade sallad och
jättegod wasabikål.

Leon Cristiani, 14 år,
student:
— Ligger det i
skärgården? Jaha,
på Hisingen. Då
tänker jag på bron
och tror att det
finns bostadshus
med jättemånga
fönster och att
det är ganska
industriellt och
praktiskt.